

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 24472.

Władysław Mateja
(Kcynia, Polska).

Kl. 53 g, 7.

A23K1/14

Parnik

Zgłoszono 16 listopada 1935 r.

Udzielono 26 stycznia 1937 r.

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest parnik do ziemniaków, buraków, łubinu i innych roślin pastewnych.

Nowość wynalazku polega na tym, że kocioł parnika umieszczony przechylnie nad paleniskiem jest zaopatrzony po środku w pionową płomienicę połączoną teleskopowymi rurami z kominem. W celu równomiernego rozprowadzania pary w materiale parowanym kocioł jest zaopatrzony w specjalną wkładkę sitową, do której w środku przytwierdzona jest rura sitowa otaczająca płomienicę, a z boku — kilka pionowych mniejszych rur sitowych. Odejmowalna pokrywa kotła zaopatrzona na zewnętrznym obwodzie w znaną uszczelkę posiada pośrodku otwór na płomienicę z odpowiednim kołnierzem do uszczelnienia płomienicy.

Rysunek przedstawia przykład wykonania parnika według wynalazku. Fig. 1 przedstawia parnik w przekroju pionowym, fig. 2 — wkładkę sitową w widoku z boku, a fig. 3 — tę samą wkładkę w widoku z góry.

Kocioł 1 umieszczony przechylnie w płaszczyźnie paleniska jest zaopatrzony pośrodku w płomienicę 12, której górny koniec przechodzi przez pokrywę 5. Pokrywa 5 posiada pośrodku otwór, w który założony jest na stałe pierścień 13. W pierścieniu 13 znajduje się uszczelka 6 dociskana do pierścienia 13 za pomocą pierścieniowego występu 14 znanego pałaka dociskowego.

Wewnątrz kotła 1 znajduje się wkładka sitowa 2 (fig. 2 i 3) zaopatrzona pośrodku w rurę sitową 3 otaczającą płomienicę

oraz w kilka mniejszych rur sitowych 4 zwężonych na swych górnych końcach. Materiał parowany spoczywa na wkładce sitowej 2 ponad wodą w kotle, a rury sitowe 3, 4 służą do rozprowadzania wytworzonej pary w kotle. Górny koniec rury środkowej 3 i górne końce rur sitowych 4 są zwężone, wskutek czego nie może do nich wpadać materiał parowany. Dno wkładki sitowej zabezpiecza materiał parowany od przypalenia się.

Z górnym końcem płomienicy 12 połączona jest rura odprowadzająca spaliny do komina 11. Rura ta składa się z kilku odcinków rurowych 7, 8 złączonych ze sobą teleskopowo przy użyciu odpowiednich uszczelnień. Dolny odcinek rurowy jest zaopatrzony w odpowiednie urządzenie zaczepowe, np. haczyk 9, do zaczepiania o łańcuszek 10 w celu umożliwienia podniesienia rur 7, 8 i rozłączenia ich z płomienicą 12 przy zdejmowaniu pokrywy 5.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Parnik z kotłem umieszczonym przechylnie w płaszczu paleniska, znamieny tym, że w kotle (1) znajduje się

pośrodku płomienica (12), a wkładka sitowa (2) na dnie kotła (1) posiada środkową rurę sitową (3) otaczającą płomienicę oraz kilka mniejszych pionowych rur sitowych (4) służących do doprowadzania pary do parowanego materiału, przy czym końce górne tych rur sitowych są zwężone.

2. Parnik według zastrz. 1, znamieny tym, że pokrywa (5) posiada pośrodku otwór, w który założony jest na stałe pierścień (13) z uszczelką (6) dociskaną do pierścienia (13) za pomocą występu (14) znanego pałaka dociskowego pokrywy (5).

3. Parnik według zastrz. 1 — 2, znamieny tym, że górny koniec płomienicy (12) jest połączony z rurą odprowadzającą spaliny składającą się z kilku odcinków rurowych (7, 8) połączonych ze sobą teleskopowo, z których dolny jest zaopatrzony w haczyk (9) lub podobny narząd do unieruchomienia tych odcinków rurowych w położeniu podniesionym.

Władysław Mateja.
Zastępca: Inż. F. Winnicki,
rzecznik patentowy.

